

Carlos Cuevas: «L'Albert Adrià era imprescindible a El Bulli perquè s'atrevia a dir-li al Ferran Adrià que no»

L'actor interpreta l'exitós xef català a la sèrie de TV3 i 3Cat 'Gènesi'

El gran artífex de la revolució gastronòmica que es va viure a El Bulli, i que recorda la sèrie de TV3 'Gènesi' (els dilluns, a les 22.05 hores), va ser Ferran Adrià (a qui interpreta Miquel Fernández). Però altres personatges també van ser decisius perquè el restaurant de la Costa Brava es convertís en un referent mundial. Com Albert Adrià, el germà petit del famós xef, a qui en la ficció de la cadena catalana dona vida Carlos Cuevas. L'actor avançava durant el rodatge com havia preparat el seu paper. Va poder conèixer Albert Adrià en persona abans de posar-se a la seva pell? Jo vaig demanar de conèixer-lo i s'hi va prestar del tot. Van tindre la deferència de convidar-nos a sopar a Enigma [el restaurant del xef a Barcelona]. Em va servir moltíssim per entendre l'entorn, com funciona l'alta gastronomia i per endinsar-me en l'univers d'aquest home, una cosa que a mi em venia molt bé. I la veritat és que vam al·lucinar. Va ser una experiència brutal, com poques. Com definiria la relació entre els germans Ferran i Albert Adrià? És una relació molt profunda, de moltíssim amor. Albert Adrià arriba a El Bulli sent molt jove. Aquí s'ha ficcionat una mica, tot i que jo continuo sent molt jove [riu]. Hi ha una frase al guió que diu que pràcticament es coneixen a El Bulli, perquè es porten set o vuit anys. Quan el Ferran se'n va anar a El Bulli, l'Albert encara era molt jove, i allà forgen una relació molt especial, de moltíssima confiança i de retroalimentació mútua. Albert Adrià és una gran figura creativa. Quan vaig començar a estudiar els guions, a conèixer la història i a veure els documentals, perquè hem vist senceres les 14 hores de documentals que va rodar David Pujol [el director de 'Gènesi'], vam entendre que era un equip molt creatiu de manera transversal i que es retroalimentaven molt els uns dels altres. També m'han explicat una cosa que em fa molta gràcia: l'Albert era una figura imprescindible perquè probablement era dels que més s'atrevia a dir-li que no al Ferran, precisament per la confiança que tenien. Els admiro molt per aquesta tenacitat, per aquest perfeccionisme, per aquesta exigència en la feina. Crec que un no s'entén sense l'altre. Són un binomi inseparable. Hi ha crits a la cuina de 'Gènesi' a l'estil de 'The Bear'? Hi ha tensió, com a totes les cuines, però també hi ha grans descobriments i moments de gaudi. En aquella cuina que nosaltres representem es van viure enormes descobriments culinaris i grans revolucions. Hem rodat les esferificacions, una escena en què descobreixen els aires... Estan triturant una pastanaga amb una túrmix i descobreixen que genera un aire per unes propietats concretes que té. I, a partir d'aquí, desenvolupen els aires. Estem recreant moments històrics de la gastronomia. Els plats que apareixen a la pantalla són reals? Qui se'ls menja? En el rodatge els tastem, és clar. Vam tindre un equip d'assessors format per cuiners d'El Bulli i d'El Bulli Foundation, gent que hi va treballar durant molts anys. Jo els vaig preguntar: «Això està recreat o és exactament igual?». I Marc Cuspinera, que és l'assessor gastronòmic, em va respondre: «Em costa menys fer-ho tal qual que recrear-ho». Així que els plats són absolutament fidels. I vostè com se'n surt, a la cuina? És manetes? Jo tallo i escallo. Res més. Intento menjar sa i, de tant en tant, algun cap de setmana preparo un àpat, però el meu dia a dia culinari és bastant precari [riu]. El rodatge l'ha canviat com a consumidor o com a client de restaurants? En tots els rodatsges aprenc moltíssimes coses. En aquest, per exemple, em van dir fins i tot a quina parada del meu mercat he de comprar. Això ja és bastant. Quin impacte creu que pot tindre en els espectadors conèixer aquesta història de la manera com l'expliquen? M'ha passat una cosa amb aquesta sèrie que feia molt de temps que no em passava. La gent em preguntava: «¿Què estàs fent ara?». I quan responia que una sèrie sobre El Bulli i la història dels Adrià, la reacció era: «Que guai, quines ganes!». Així que percebia una expectativa, que a la gent li feia il·lusió. Crec que hi haurà molta gent que coneixerà aquesta història gràcies a la sèrie, d'altres la recordaran i d'altres descobriran facetes que no s'havien explicat. Jo soc del 95 i mai vaig anar a El Bulli perquè era molt petit, així que vaig anar descobrint aquesta història mentre rodàvem. Per això crec que és una història que s'ha d'explicar, comunicar i compartir. I rodar-la aquí, en català, per després portar-la al món. Són els projectes que hem de fer. Jo volia

estar en aquest projecte precisament per tot això. Interpreta una persona real que molta gent coneix, sap com parla i com s'expressa. Com ho afrontava per no fer una imitació o caure en la paròdia? Quan et donen un personatge real tens l'opció d'imitar-lo o de no fer-ho. La imitació pot ser una decisió més senzilla si el personatge té una manera de parlar o un físic peculiar. En aquest cas, jo vaig decidir no imitar Albert Adrià. Igual que altres vegades que he interpretat personatges reals, crec que es tracta d'encarnar el seu esperit, d'encarnar el personatge. Aquí parlem d'un jove que arriba sense saber res i a qui posen a rentar plats. Hi ha una anècdota que va passar tal qual: a Albert Adrià el van posar a fregar i va tindre un atac perquè era al·lèrgic als crustacis. Es va intoxicar netejant uns plats i llavors van dir: «Doncs a les postres, que allà no hi ha marisc». I arran d'aquell error, d'aquell accident, va descobrir la seva professió: primer la pastisseria i després tota la cuina. Jo no estic imitant l'Albert, intento encarnar l'esperit d'algú que arriba sense conèixer una disciplina i acaba convertint-se en un dels millors del món. L'Albert li va donar algun consell? Vaig tindre l'oportunitat de parlar amb ell durant un parell d'hores llargues. Li vaig preguntar moltíssimes coses. És curiós perquè parlava molt dels altres, però d'ell mateix deia ben poca cosa... Va ser molt amable amb mi. Li vaig preguntar per situacions concretes del guió, com quan van descobrir les esferificacions. També em va explicar moltes anècdotes i detalls sobre la manera com es relacionaven els germans. Aquella conversa em va servir moltíssim. Va ser molt generós amb mi.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/oci/tv/2026/09/28/carlos-cuevas-genesi-serie-tv3-3cat-albert-adria-134754253.html>